Evropský parlament
2014-2019

Dokument ze zasedání

B8-0348/2017

15.5.2017

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku

v souladu s čl. 123 odst. 2 jednacího řádu

o dosažení dvoustátního řešení na Blízkém východě
(2016/2998(RSP))

Neoklis Sylikiotis, Patrick Le Hyaric, Martina Anderson, Younous Omarjee, Marie-Christine Vergiat, Josu Juaristi Abaunz, Paloma López Bermejo, Merja Kyllönen, Takis Hadjigeorgiou, Maria Lidia Senra Rodríguez, Ángela Vallina, Marina Albiol Guzmán, Eleonora Forenza, Barbara Spinelli, João Ferreira, João Pimenta Lopes, Miguel Viegas, Sofia Sakorafa, Miguel Urbán Crespo, Rina Ronja Kari, Javier Couso Permuy, Malin Björk, Xabier Benito Ziluaga, Lola Sánchez Caldentey, Estefanía Torres Martínez, Tania González Peñas, Lynn Boylan, Matt Carthy, Liadh Ní Riada, Kostadinka Kuneva, Martina Michels
za skupinu GUE/NGL

B8-0348/2017

Usnesení Evropského parlamentu o dosažení dvoustátního řešení na Blízkém východě (2016/2998(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na svá předchozí usnesení týkající se palestinsko-izraelského konfliktu,

– s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN č. 194 a na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 242 (1967), č. 252 (1968), č. 338 (1972), č. 476 (1980), č. 478 (1980), č. 1860 (2009) a č. 2334 (2016),

– s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN č. 67/19,

– s ohledem na úmluvy OSN o lidských právech, jichž jsou státy Izrael a Palestina smluvními stranami,

– s ohledem na rezoluci Rady OSN pro lidská práva A/HRC/29/L.35 o zajištění odpovědnosti a spravedlnosti v případě všech porušení mezinárodního práva na okupovaném palestinském území včetně východního Jeruzaléma, která byla přijata dne 3. července 2015 za jednomyslné podpory EU,

– s ohledem na Chartu Organizace spojených národů,

– s ohledem na čtvrtou Ženevskou úmluvu,

– s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv,

– s ohledem na Úmluvu OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání přijatou prostřednictvím rezoluce Valného shromáždění OSN č. 39/46 ze dne 10. prosince 1984,

– s ohledem dohody z Osla („vyhlášení zásad o přechodném uspořádání samosprávy“) ze dne 13. září 1993,

– s ohledem na dohodu o přidružení uzavřenou mezi EU a Izraelem, a zejména na její článek 2,

– s ohledem na závěry Rady o mírovém procesu na Blízkém východě, zejména závěry ze dne 18. ledna 2016,

– s ohledem na rezoluci Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu (UNESCO) z května 2017 o „okupované Palestině“,

– s ohledem na zprávu OSN z března 2016 o izraelských praktikách ve vztahu k palestinskému lidu a otázce apartheidu,

– s ohledem na prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Federicy Mogheriniové o situaci v Izraeli a

Palestině,

– s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že 50 let po válce z roku 1967 Izrael i nadále okupuje Palestinu, čímž porušuje mezinárodní právo a všechny příslušné rezoluce Rady bezpečnosti a Valného shromáždění OSN, a vzhledem k tomu, že Stát Palestina s hranicemi z roku 1967 a s východním Jeruzalémem jako hlavním městem se doposud nestal plnoprávným členem OSN v souladu s rezolucí OSN z roku 1948;

B. vzhledem k tomu, že Parlament opakovaně vyjádřil svou rozhodnou podporu řešení založenému na existenci dvou států a vycházejícímu z hranic v roce 1967, tedy Státu Izrael a nezávislého, svrchovaného, svobodného a životaschopného Státu Palestina, jehož hlavním městem by byl východní Jeruzalém, které by vedle sebe existovaly bok po boku v míru;

C. vzhledem k tomu, že politiky izraelské vlády vedou k dalšímu oslabování až úplnému zmaření možnosti dosažení řešení v podobě dvou států, jak bylo stanoveno příslušnými rezolucemi OSN a v příslušných závěrech Rady EU;

D. vzhledem k tomu, že status Jeruzaléma je i nadále klíčovou otázkou mírového procesu na Blízkém východě; vzhledem k tomu, že EU a mezinárodní společenství nikdy neuznaly jednostrannou anexi východního Jeruzaléma Izraelem, vzhledem k tomu, že Palestinci žijící ve východním Jeruzalémě i nadále trpí v důsledku nejistého legálního trvalého pobytu, konfiskace jejich půdy a systematické diskriminace v přístupu k veřejným službám, plánování a výstavbě a v přístupu k náboženským místům a památkám, což je výsledkem politik izraelské vlády, jejichž cílem je změnit demografické složení této oblasti;

E. vzhledem k tomu, že na Západním břehu Jordánu, zejména v oblasti C a ve východním Jeruzalémě, jsou neskrývaně porušována práva palestinských obyvatel, kteří mimo jiné čelí násilí osadníků, odklánění vody, přísným omezením volného pohybu, demolicím jejich domovů a nucenému vystěhovávání; vzhledem k tomu, že násilné přesidlování obyvatelstva okupovaných území představuje závažné porušení mezinárodního humanitárního práva; vzhledem k tomu, že politika územního plánování je používána jako nástroj umožňující vystěhovávání Palestinců a rozšiřování osad;

F. vzhledem k tomu, že podle mezinárodního práva jsou izraelské osady protiprávní a již mnoho let představují zásadní překážku pro mírové úsilí; vzhledem k tomu, že podle mezinárodního práva nesmí žádná třetí strana, včetně členských států EU, osady uznat nebo jim poskytnout pomoc či podporu a má povinnost účinně se proti nim vymezovat; vzhledem k tomu, že produkty pocházející z izraelských osad se i nadále dovážejí do členských států EU, a tedy na evropský trh, za preferenčních podmínek, ačkoli platné právní předpisy EU dovoz takových produktů v rámci preferenčního režimu dohody o přidružení mezi EU a Izraelem neumožňují;

G. vzhledem k tomu, že arabští obyvatelé Izraele tvoří 20 % jeho populace; vzhledem k tomu, že trpí různými formami diskriminace; vzhledem k tomu, že izraelský systém segregace vedl k situaci, kdy podle nedávného průzkumu veřejného mínění uvádí 42 % Izraelců, že se nikdy nesetkali s Palestincem;

H. vzhledem k tomu, že v izraelských věznicích je zadržováno 7 000 Palestinců, včetně 61 žen, 300 dětí a 11 členů Palestinské legislativní rady; vzhledem k tomu, že dne 17. dubna 2017 zahájilo 1 500 palestinských politických vězňů časově neohraničenou hladovku; vzhledem k tomu, že uplatňování zákona o nuceném podávání stravy, který v roce 2015 schválil Kneset, na osoby, které drží hladovku, by představovalo porušení jejich lidských práv; vzhledem k tomu, že od roku 1967 dosáhl počet politických vězňů z řad Palestinců téměř 800 000;

I. vzhledem k tomu, že palestinská jednota může hrát významnou úlohu v procesu ukončování okupace;

J. vzhledem k tomu, že počet palestinských uprchlíků, což je další klíčová otázka mírového procesu, dosahuje v současnosti podle Agentury OSN pro pomoc a práci ve prospěch palestinských uprchlíků (UNRWA) téměř 5 milionů, přičemž většinu z nich tvoří uprchlíci druhé či třetí generace, kteří žijí v regionu a jinde na světě;

K. vzhledem k tomu, že článek 2 dohody o přidružení uzavřené mezi EU a Izraelem jednoznačně uvádí, že „vztahy mezi stranami […] se zakládají na dodržování lidských práv a demokratických zásad, jimiž se řídí jejich vnitřní a mezinárodní politika a jež tvoří základní prvek této dohody“;

1. zdůrazňuje, že řešení v podobě dvou států vychází z rezoluce OSN z roku 1948 a je založeno na uznání obou států mezinárodním společenstvím, a proto naléhavě vyzývá všechny členské státy EU, orgány EU a organizace OSN, aby v souladu s rezolucí Valného shromáždění OSN z listopadu 2012 uznaly Stát Palestina, jehož hranice by odpovídaly hranicím vymezeným v roce 1967 a hlavním městem by byl východní Jeruzalém, jak je stanoveno v rezolucích OSN, a který by existoval bok po boku v míru a bezpečí se Státem Izrael;

2. domnívá se, že vzhledem k celkové situaci v regionu a na Blízkém východě by dohodnuté řešení mezi Izraelem a Palestinou napomohlo zklidnění konfliktu a jeho mírovému ukončení;

3. vyzývá k ukončení 50leté izraelské okupace Západního břehu Jordánu, Gazy a východního Jeruzaléma, které by připravilo cestu pro mír;

4. důrazně odsuzuje pokračující rozšiřování izraelských osad, které porušuje mezinárodní právo, živí v Palestincích zášť, podkopává životaschopnost řešení spočívajícího v existenci dvou států a maří naději na jeho uskutečnění; s politováním bere na vědomí nedávné oznámení izraelské vlády ze dne 24. ledna 2017, podle nějž hodlá postavit 2 500 bytových jednotek pro osadníky napříč Západním břehem, a skutečnost, že byla udělena stavební povolení pro 566 bytových jednotek pro osadníky ve východním Jeruzalémě, což dále vážně podkopává naději na životaschopné dvoustátní řešení; vyzývá izraelské úřady, aby neprodleně zastavily a vzaly zpět svou politiku pro osady a zabavování půdy;

5. zdůrazňuje, že frekvence demolic struktur, včetně obytných domů, škol a další životně důležité infrastruktury na okupovaných palestinských územích, včetně východního Jeruzaléma, se v posledních 12 měsících prudce zvýšila; upozorňuje na skutečnost, že

podle Úřadu OSN pro koordinaci humanitární činnosti byl v prvním měsíci roku 2017 počet zbouraných struktur o 50 % vyšší než průměrný měsíční počet takto postižených struktur v roce 2016 (91); zdůrazňuje, že ke všem těmto demolicím došlo v oblasti C a ve východním Jeruzalémě a byly zdůvodněny tím, že dotčené budovy neměly stavební povolení, navzdory tomu, že je pro Palestince téměř nemožné takové povolení získat;

6. vyzývá Stát Izrael, aby plně dodržoval rovné postavení a práva arabských občanů Izraele, a zdůrazňuje, že by mohli hrát důležitou úlohu při budování porozumění a spolupráce mezi Izraelci a Palestinci, a pozitivně tak přispívat k mírovému procesu na Blízkém východě;

7. vyzývá k neprodlenému ukončení nezákonné blokády Pásma Gazy, jež představuje kolektivní trest namířený proti místnímu obyvatelstvu; zdůrazňuje, že Izrael, jenž je okupující silou a je vázán čtvrtou Ženevskou úmluvou, je jedinou a hlavní stranou odpovědnou za zachování minimálních životních podmínek obyvatel Gazy;

8. je přesvědčen, že propuštění všech palestinských politických vězňů může budovat důvěru a napomáhat mírovému procesu; vyzývá tudíž k propuštění všech těchto vězňů, a zejména pak členů Palestinské legislativní rady; vyzývá k plnému dodržování práv palestinských politických zadržených a vězňů v izraelských věznicích, včetně osob držících hladovku;

9. poukazuje na své rozhodnutí uspořádat ad hoc pracovní cestu ke zjištění potřebných údajů s cílem vyhodnotit na místě podmínky, za nichž jsou zadržování vězni držící hladovku, a přímo s nimi vyhodnotit porušování lidských práv, na které si stěžují;

10. připomíná, že diferenciace odrazuje Izrael od protiprávního nabývání území a potvrzuje územní základ pro dvoustátní řešení; vyzývá EU, aby zaručila, aby musely všechny dohody mezi EU a Izraelem jednoznačně a výslovně uvádět, že se neuplatňují na území okupovaná Izraelem v roce 1967, jak zopakovaly závěry zasedání Rady pro zahraniční věci; vyzývá k řádné realizaci označování izraelské produkce pocházející z osad na trhu EU, a to v souladu se stávajícími právními předpisy EU a s dlouhodobou politikou EU v této věci;

11. je přesvědčen, že by EU měla převzít odpovědnost a stát se skutečným politickým hráčem a zprostředkovatelem v rámci mírového procesu na Blízkém východě, a proto EU vyzývá k tomu, aby:

- vybízela k uznání Palestiny ze strany členských států, což by napomohlo okamžitému obnovení přímých mírových rozhovorů mezi Izraelci a Palestinci;

- uplatnila článek 2 dohody o přidružení mezi EU a Izraelem tím, že pozastaví její uplatňování, dokud bude Izrael pokračovat v porušování lidských práv;

- neposkytovala izraelským subjektům žádnou finanční podporu v rámci programu Horizont 2020;

- požadovala, aby Izrael EU odškodnil za projekty financované ze zdrojů EU, které byly zničeny během útoků v Gaze i na Západním břehu Jordánu;

- naléhavě vybízela členské státy, aby do tohoto regionu přestaly vyvážet zbrojní materiál a technologie dvojího užití,

12. doufá, že palestinské politické síly budou schopny dosáhnout usmíření a národní jednoty, což přispěje k ukončení okupace;

13. vyjadřuje rozhořčení nad tím, že izraelské orgány setrvale a neodůvodněně brání návštěvě jakýchkoli oficiálních orgánů Evropského parlamentu v Gaze;

14. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, zvláštnímu zástupci EU pro mírový proces na Blízkém východě, parlamentům a vládám členských států, generálnímu tajemníkovi OSN, Knesetu, Palestinské legislativní radě, prezidentovi a vládě Státu Palestina, prezidentovi a vládě Izraele, generálnímu tajemníkovi Ligy arabských států a generálnímu komisaři Agentuře Organizace spojených národů pro pomoc a práci.